

L'arquebisbe Pujol defensa l'homosexualitat i Blázquez el divorci

Dc, 25/01/2012 per Jordi Llisterri...

[Laeto animo](#)

Aquest dimarts, la festivitat de Sant Francesc de Sales, patró dels periodistes, ha coincidit amb **dues polèmiques ben sorolloses** als mitjans, la de [Blázquez sobre el pregó](#) de la vicepresidenta casada pel civil, i la de l'arquebisbe [Pujol parlant de les dones i els homosexuals](#). En un dinar de periodistes catòlics d'aquest dimarts a Barcelona ha estat òbviament tema de conversa.

És ben trist que amb tot el que passa a l'Església –els lectors de CatalunyaReligió.cat són testimonis que no s'acaba mai- els afers de màxima projecció siguin aquests. De fet, **per mi la notícia seria que l'arquebisbe Pujol defensés l'homosexualitat i Blázquez el divorci**. Això si que seria un titular, com el d'aquest article. En canvi, la postura de l'Església sobre aquests temes és ben coneguda. No és cap novetat i repetir-ho no ho fa més noticiós.

Crec que aquí s'hi barregen com a mínim tres coses que són diferents, però que **sumades són explosives** -i em centraré amb el cas de l'arquebisbe Pujol que conec més de prop.

La primera és que en aquests temes la doctrina catòlica és poc compartida socialment. Per tant, per molt bé que es vulgui explicar seran **uns temes que difícilment trobaran comprensió fora de l'ortodòxia catòlica**. Un debat és si caldria plantejar-s'ho d'una altra manera, però mentre la cosa no es mogui, si l'expressió ràpida i improvisada a una pregunta no és molt afinada, el sarau està assegurat.

La segona és que –com pateixen totes les institucions i col·lectius- **la simplicitat dels mitjans es mou per uns apriorisme fàcils**. En el cas de l'Església, que són els carques i obsessionats amb el sexe, excepte si l'entrevista es fa a una monja *guai*. Per tant, és inevitable que en una entrevista amb un bisbe surtin sempre temes com la família, la dona, l'homosexualitat, encara que ja sabem què diran. S'espera arrencar alguna cosa: si es desvia del que se suposa que dirà, ja tenim titular, i si s'hi ajusta al que diuen normalment els representants de l'Església, també.

I, la tercera, és la dinàmica actual del periodisme *fast-food* (d'aquí a dos dies a ningú li interessarà aquest tema). En principi, **un titular ha de cridar l'atenció però alhora ha de sintetitzar algun element clau** que resumeixi el contingut del que s'explica. No és el cas, per exemple, de [l'entrevista de gairebé mitja hora](#) de l'arquebisbe Pujol. El titular sobre l'homosexualitat o l'ordenació de les dones no respon en absolut al conjunt de l'entrevista. **És cridaner i textual, però no representatiu**.

De fet, el van convidar a parlar [d'un llibre](#) que explica la seva vida personal i és dels pocs bisbes del món que es preocupa per explicar en [un bloc tot el que fa](#) i tot el que li preocupa. No recordo, que **d'aquests dos temes n'hagi parlat mai** en el bloc, i quan m'arribi el llibre us podré dir si en parla, cosa que no crec.

Aquest és el terreny de joc, i s'hi ha de saber jugar. **Astuts com les serps. No**

valen excuses quan es queda malament perquè la comunicació mediàtica és una tècnica sobradament documentada.

Però això no treu que igual que ens podem rebel·lar contra el que hauria d'evolucionar en l'Església, també **ens rebel·lem contra la dinàmica actual de la informació**, en la que la dictadura de l'EGM ens fa molt de mal. Ens porta a vendre notícies, titulars, que no és el mateix que fer periodisme. I dins d'aquest mercat de Calaf, ara els hi ha tocat el rebre a dos arquebisbes, d'un dels quals puc donar fe que és sobretot una bona persona.